

smus sám!

lal kolegovi bič, přiznává Josef Kubáník

zase. Neřeším to. Daleko víc by mi vadily jiné věci.

Jaké to je, když dostanete roli autisty? Takové postavy hráli mistři jako třeba Dustin Hoffman nebo Leonardo DiCaprio.

Připravoval jsem se, to patří k profesi. Zjišťoval jsem si, jak autisté žijí, jak se projevují, viděl jsem o nich dokumenty a hodně jsem si povídal s autorkou naší hry Alžbětou Michalovou, která ji vypráví podle skutečných událostí.

Dokázal byste shrnout, kdo jsou autisté?

Jsou to lidé, jako kdokoli z nás, jen mají tu smůlu, že mají hendikep. Projevuje se různě. Autisté například potřebují přesný plán, jak se co bude dít, mají jasná pravidla, často stále něco opakují dokola, někdy mohou působit neukázněně...

...a jsou geniální, protože třeba umí nazpaměť jízdní řády.

Některí. Těch geniálních je ale stejné procento jako mezi námi ostatními.

Jaký je Kašpar, kterého budete hrát ve hře Autista?

Kašpar má velké štěstí, že má vedle sebe sestru, která mu vždycky, když si s něčím neví rady, pomůže a poradí. Někdy jsou jeho

prání komická, jindy smutná, ale vždycky má jistotu, že na řešení nezůstane sám.

Říkal jste, že Alžběta Michalová ve hře popisuje své zážitky s autistickým bratrem. Hrajete tedy jeho osud?

Kdepak. Hrajeme sice historky, které se skutečně staly, ale jsou zasazeny do jednoho zvláštního rámce, který však nemůžu prozradit, aby byli diváci překvapeni.

Prozradíte nějaké konkrétní zážitky?

Třeba když si Kašpar vyhlédne nevidomou spolužačku a jdou spolu na ples. To by člověk nevymyslel. Nebo když Kašpar vyrazí do metra, kde jej kontrolují policisté a on jim uteče. Vždycky jsme se jen na slečnu autorku podívali a zeptali se, jestli se něco takového opravdu mohlo stát, a ona jen pokyvovala hlavou a usmívala se, že to se svým bratrem opravdu zažila.

Na jaký žánr se může tedy publikum těšit?

Diváci se zasmějí, možná budou i dojatí. Já sám bych na takovou hru s chutí zašel, mám tragikomické příběhy nejradši.

Musel jste se kvůli roli něco naučit?

Musel jsem začít přemýšlet

jako autistický Kašpar a když jsem pak věděl, jak se projevuje i fyzicky, poskládat to dohromady. (po chvíli ticha) O tom se ale těžko mluví. Připomíná mi to, když se na něco podobného zeptali tuším Jana Wericha a on vyprávěl o stonožce, kterou navštívil novinář a zajímalo jej, jak dokáže s tolika nohama chodit a nezaplést si je. A ona začala popisovat: „Nejdřív zvednu první pravou nohu, druhou levou pokrčím, třetí levou si připravím“ - a pak už tím, jak na to myslela, neudělala ani krok. Tak to mám i já. Některé věci řeším intuitivně a neumím o nich moc mluvit, omlouvám se.

Co vás čeká po premiéře Autisty?

Prázdniny. Moc se těším, mám za sebou opravdu moc práce a na podzim jí bude ještě víc, potřebuju nabrat síly.

Kam se chystáte?

Když všechno klapne, tak bych rád na pár dnů navštívil moji milovanou Paříž a v srpnu bych rád jel do Portugalska - pár dnů do Lisabonu a pak na ostrov Madeira. Už to mám v hlavě několik týdnů a těším se jako malý kluk, patřím k těm, co musí mít všechno dopředu přesně nachystané. Jak tak nad tím přemýšlím, já mám autismus možná taky.

(VRT)